

NA NASTAWNI

BIULETYN INFORMACYJNY ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
DYŻURNYCH RUCHU PKP

ROK Wyd. VIII **LIPIEC 2000**

Nr. 7

CHWILE NIEPOKOJU

Noc z 29/30 czerwca przeżyliśmy w napięciu i niepokoju. Zapowiedziany strajk postawił na nogi całą Dyрекcję Generalną PKP, Ministerstwo Transportu i Gospodarki Morskiej, siły porządkowe. W województwach powstały sztaby antykrzysowe przy wojewodach. Każdy chciał złamać strajkujących. Patrząc na wydarzenia tej nocy i kilka dni poprzedzających mieliśmy okazję przeżyć na nowo stare komunistyczne czasy, żywcem wzięte z okresu stalinizmu. Nasi decydenci, którzy na plecach demokracji wspięli się na szczyt władzy, dzisiaj zabraniają demokracji ludziom pracy. Zastraszanie pracowników, próby pozbawienia pracy, psychiczny terror - to stosowane metody przez obecną władzę, przypomina to lata 50-70 tego stulecia. Wielu pracodawców robiło dużo przeciw pracownikom, którzy podjęli walę o prawa pracownicze i przyszłość własnej firmy. Wydawać by się mogło, iż pracodawca zrobił wszystko, aby pracownicy PKP ze strachu nie podjęli akcji strajkowej, noc przyniosła niespodziankę, nie wszyscy członkowie związku zostali podmienieni. Związki zrzeszone w "FORUM" nie móc uzyskać porozumienia z Rządem RP i Zarządem PKP podjęły decyzję o rozpoczęciu strajku. Do zyskania było dużo, miejsca pracy, osłony dla zwalnianych pracowników i przyszłość transportu kolejowego. Jeszcze przed północą dnia 29.06.2000r. trwały rozmowy, które nie przyniosły rozwiązania. Machina ruszyła, Międzyzwiązkowe Międzyzakładowe Komitety Strajkowe Kolejarzy FORUM otrzymały sygnał do rozpoczęcia akcji. Powoli zaczęły napływać informacje o przystąpieniu do akcji, co chwilę otrzymywaliśmy meldunki o sytuacji na sieci. Pracodawca nie marnował czasu, rozpoczęto dalsze podmienianie naszych członków, którzy przystępowali do strajku. Tam gdzie pracodawca nie mógł podmienić naszych członków rozpoczął akcję zamykania posterunków ruchu, zamykanie rozjazdów na spony. I tutaj należy zwrócić uwagę na nieudolność naczelników, kontrolerów, którzy zamykali rozjazdy na spony. Czas jaki zajmował im na wykonanie tak prostej czynności dla dyżurnego ruchu, dla nich okazał się ogromnym problemem. Tam gdzie pracodawca nie mógł zamknąć rozjazdów na spony zaczął stosować rozwiązania siłowe. Pod posterunkami ruchu pojawiały się ubrani w kominiarki i czarne mundury policjanci oraz pracownicy służby ochrony kolei. Ta demonstracja siły nie wystraszyła strajkujących, Ci, którzy podjęli akcję strajkową trwali przy swoich decyzjach.

Oprócz czynnej akcji strajkowej, rozpoczęła się blokada torów, która miała przybrać większy rozmiar w późnych godzinach rannych. Policja znowu wkroczyła do akcji, przepychanki z grupą blokującą tory trwały całą noc i nie wiadomo jak by się zakończyły, gdyż siły policyjne w całym kraju były przygotowane do siłowego usuwania grup blokujących. Pracodawca w rozpacz, o swoją przyszłość / o stołki / posuwał się coraz do bardziej brutalnych rozwiązań, a przede wszystkim zaczął sam stwarzać zagrożenie w ruchu lądowym poprzez obsadzanie posterunków ruchu - swoimi pracownikami - łamistrajkami nie posiadającymi uprawnień do pracy na posterunkach ruchu, czynem tym dopuścił się do popełnienia przestępstwa. Zdeterminowany pracodawca rozpoczął również akcję wręczania pisemnych zamierzeń rozwiązania umowy o pracę - strajkującym, przedstawiając jako podstawę art. 52 Kodeksu Pracy, ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych. Podsumowując działania władz oraz pracodawcy można stwierdzić jedno dla członków związków zawodowych biorących udział w strajku na tę noc przygotowano stan wojenny na kolei. Związkowcy nie ugięli się, akcja trwała dalej, co prawda teren na którym wstrzymano ruch pociągów nie był może duży, lecz sparaliżował ruch pociągów na wielu stacjach i szlakach. W czasie tej nocy w trudzie pracował zespół powołany przez Radę Krajową ZZDR PKP do podejmowania decyzji, był cały czas w kontakcie z miejscowymi komitetami strajkowymi, udzielał wyjaśnień, zbierał dane o sytuacji. Poleciał przygotować blokady na godziny ranne, grupy blokujące miały podjąć akcję po otrzymaniu informacji ze sztabu w Warszawie. Trudne decyzje są może nie popularne ale należy je podejmować. Musieli rozważać wszystkie możliwości, negocjować z pracodawcą, aby uzyskać podpisanie korzystnego dla przyszłości porozumienia. Rola tego zespołu była bardzo trudna, to na nich spoczywała odpowiedzialność za strajk, za dobro i bezpieczeństwo strajkujących. Po długich negocjacjach rano dnia 30 czerwca doszło do porozumienia, ok. godziny 7.20 zostały podpisane dwa Protokoły, jeden ze stroną Rządową drugi z Pracodawcą.

Poniżej podajemy treść obu dokumentów:

Protokół z dn. 29.06.2000r. Spisany pomiędzy stroną rządową, a stroną związkową przedsiębiorstwa PKP.

W wyniku rozmów, które zgodnie z wspólnie ustalonym programem - objęły podstawowe problemy PKP strona rządowa i strona związkowa porozumiały się w niżej wymienionych kwestiach.

1. Oddłużenia PKP:

a) instrumenty finansowe zaproponowane po uzgodnieniach ze stroną związkową wprowadzą realny efekt oddłużenia,

poprzez:

- umorzenie zobowiązań w całości lub części,
- odroczenie terminu spłaty zobowiązań na czas określony,
- rozłożenie spłaty zobowiązań na raty,
- zamianę podlegających spłacie zobowiązań na akcje lub udziały spółek, które utworzy PKP, wg. rozwiązań zapisanych w Rozdziale 4 - Restrukturyzacja finansowa - projektu ustawy o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji PKP.

b) udzielenie 100% gwarancji przez Skarb Państwa obligacjom emitowanym przez PKP do wysokości 3,9 mld zł

c) Rząd RP będzie wspierać prowadzone przez PKP negocjacje z wierzycielami handlowymi.

Podejmowane aktualnie przez Rząd decyzje i wyżej wymienione działania gwarantują odzyskanie przez PKP płynności zawodowej.

2. Dopłaty do przewozów pasażerskich:

Kolejowe regionalne przewozy pasażerskie wymagają dofinansowania (niezależnie od dotacji z tytułu stosowania ulg przejazdowych) Organizowanie i finansowanie tych przewozów powinno odbywać się na podstawie kontraktów, zawieranych przez przewoźnika z samorządami wojewódzkimi, przy czym środki finansowe na ten cel będą ujęte w ustawie budżetowej.

Dotacja powinna umożliwić funkcjonowanie kolejowych przewozów pasażerskich w oparciu o zasady rynkowe. Przewidywana kwota dotacji celowej do regionalnych przewozów pasażerskich w roku 2001 wynosi 800 mln złotych. Do projektu ustawy proponuje się wprowadzenie zapisu (art. 76a), który umożliwi wieloletnie dofinansowanie regionalnych przewozów pasażerskich:

"Środki finansowe na realizację zadań określonych a art. 22 ust. 3 i ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 67 zostaną uwzględnione w corocznej ustawie budżetowej w latach 2001-2005 w kwocie co najmniej 800 mln zł rocznie".

3. Koncesjonowanie i narodowy charakter kolei.

Zaproponowane w projekcie ustawy o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego PKP zmiany dotyczące koncesjonowania umożliwią zachowanie obecnego podziału rynku przewozów kolejowych. Projekt ustawy zawiera gwarancje zachowania przez Państwo decydującej roli w procesie restrukturyzacji PKP, zwłaszcza w zakresie nad poszczególnymi etapami przekształceń organizacyjnych i własnościowych.

Państwo zachowuje całkowitą kontrolę nad infrastrukturą kolejową poprzez:

- zatwierdzenie statutu spółki PKP Polskie Linie Kolejowe Spółka Akcyjna i zmian do tego statutu,
- wskazywanie osób do Rady Nadzorczej,
- przejęcie od PKP S.A. Akcji PLK S.A. W przypadku prywatyzacji lub likwidacji PKP S.A.

Nie przewiduje się prywatyzacji spółki zarządzającej infrastrukturą.

Państwo zachowuje również kontrolę nad PKP S.A.:

- całkowitą - w okresie posiadania 100% akcji, również powołuje i odwołuje Zarząd i Radę Nadzorczą,
 - strategiczną - w okresie gdy mniej niż połowa akcji PKP S.A. należy do Skarbu Państwa - nawet przy posiadaniu jednej akcji.
- W okresie procesu wzmocnienia kondycji finansowej PKP wskazane jest zachowanie państwowego charakteru przedsiębiorstwa - w formie spółki akcyjnej ze 100% udziałem Skarbu Państwa. Zakres prywatyzacji PKP S.A. ustalony będzie po przeprowadzeniu analiz przez doradców prywatyzacyjnych.

4. Osłony socjalne dla pracowników PKP.

Zaproponowane w projekcie ustawy osłony socjalne dla pracowników PKP zostały wypracowane jako konsensus pomiędzy potrzebami pracowników, a możliwościami PKP i Państwa.

Przewidywane rodzaje osłon socjalnych są zawarte w Rozdziale 8 projektu ustawy. Restrukturyzacja zatrudnienia będzie odbywać się tylko przy zastosowaniu osłon socjalnych. Zasadna jest zmiana terminu przyznawania osłon socjalnych z lat 2000-2001 na lata 2000-2002.

5. Udział pracowników w prywatyzacji PKP.

Proponowany w projekcie ustawy Fundusz Własności Pracowniczej jest korzystny dla osób uprawnionych, gdyż po określonym czasie otrzymują one gotówkę, a nie papiery wartościowe o nieznanej przyszłej wartości i o małej płynności. Kwota uzyskana przez uprawnionych odzwierciedla realną, rynkową wartość tych aktywów PKP S.A., które mogą być upłynnione. Środki lokowane w funduszu mogą zostać zwiększone w wyniku profesjonalnego gospodarowania zasobami przez jego zarząd. Udział przedstawicieli pracowników PKP w organach spółek określają ich statuty. Strony będą kontynuowały rozmowy dla dopracowania szczegółów tworzenia i funkcjonowania spółek pracowniczych.

Podpisy: złożyli dnia 30.06.2000r.

Minister PiPS
Longin Komołowski
Minister TiGM
Jerzy Widzyk

Przewodniczący ZZDR PKP
Piotr Gebel

Protokół z negocjacji przeprowadzonych w dniu 30 czerwca 2000r. Pomiędzy Zarządem PKP, reprezentowanym przez Członka Zarządu PKP Dyrektora ds. Pracowniczych K. Mamińskiego

a

Związkiem Zawodowy Dyżurnych Ruchu PKP

Strony ustaliły co następuje:

1. Realizacja postulatów 2, 3, 4, 5, 6, 7 została zawarta w "Protokole z dnia 29 czerwca 2000r. spisane pomiędzy stroną rządową a stroną związkową przedsiębiorstwa państwowego PKP".
2. W sprawie postulatów 1 i 8 odbędzie się spotkanie w dniu 4 lipca 2000r. O godz. 11.00.
3. Do czasu zawarcia ostatecznego Porozumienia, Związek Zawodowy Dyżurnych Ruchu PKP zawiesza czynną akcję strajkową.

Za Zarząd PKP
Krzysztof Mamiński

Za ZZDR PKP
Piotr Gebel

Podpisanie tych dwóch dokumentów przez Związek wstrzymało czynną akcję strajkową do czasu spisania ostatecznego Porozumienia.

Reasumując całą akcję, przyniosła ona w mniemaniu Związku - szerokie zainteresowanie problemami kolei i kolejarzy. Zmuszono Rząd RP, parlament do poważnego traktowania, do zajęcia się problematyką transportu kolejowego w kraju. Na bok zeszyły tematy zastępcze w polityce, oby tak zostało do czasu uzdrowienia kolejowego przewoźnika. Teraz pozostało nam tylko czekać na dalsze decyzje Rządu, na wreszcie owocną pracę parlamentu, który potraktuje sprawy kolei jako pilne i nie będzie szukał tematów zastępczych dla zajęcia obywateli nieistotnymi dla kraju sztucznie stworzonymi problemami. Zawarte zapisy w Protokole dają gwarancje Rządu, oby nie były tylko obietnicami. Dlatego musimy stać na straży, cały czas czuwać, aby rozwiązanie

problemów nastąpiło w trybie pilnym i zapisanej formie.

Sprawy związane z przyszłością kolei znalazły odzwierciedlenie w Protokole spisany z stroną Rządową, ale dla kolejarzy istotne są również sprawy wynagrodzeń, o których mowa w Protokole spisany z Pracodawcą. Dzisiejsze średnie wynagrodzenie pracownika PKP jest dużo poniżej średniej płacy w sektorze przedsiębiorstw. Dlatego też wszyscy oczekują wzrostu wynagrodzeń, jak się to ma do budżetu firmy i jej przyszłości dowiemy się niebawem. Jedno jest pewne podpisane Porozumienia z Zarządem PKP gwarantują pracę dzisiejszym kolejarzom do końca bieżącego roku, czyli inaczej mówiąc nie będzie zwolnień z przyczyn zakładu pracy. To na pewno zburzy schemat zaplanowanych środków na wynagrodzenia w br. Konsekwencją podpisania Protokołu z Zarządem PKP było spotkanie ZZDR PKP z Pracodawcą w dniu 4 lipca br

Notatka ze spotkania Pracodawcy z ZZDR PKP w dniu 4 lipca 2000r.

1. W dniu 4 lipca 2000r. odbyło się spotkanie na, którym omówiono możliwości realizacji postulatów 1 i 8 zawartych w piśmie z dnia 29.03.2000r. będącego podstawą wszczętego sporu zbiorowego.
2. Strona związkowa pozostała przy swoim stanowisku odnośnie sposobu realizacji w/w postulatów.
3. Pracodawca zobowiązuje się do przedstawienia do końca lipca br., Nowych propozycji realizacji postulatów.
4. Do dnia 15.07.2000r. Pracodawca przedstawi sygnatariuszom PUZP, projekt jednolitej interpretacji umożliwiającej prawidłowe realizowanie zapisów załącznika Nr 4 (dotyczy premii) do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników przedsiębiorstwa państwowego PKP”.
5. Termin kolejnego spotkania ustalony zostanie w trybie roboczym.

Za pracodawcę:
Członek Zarządu PKP
Dyrektor ds. Pracowniczych
Krzysztof Mamiński

Za ZZDR PKP:
Przewodniczący
Piotr Gebel

O dalszych negocjacjach będziemy informowali naszych czytelników.

Porozumienie

zawarte w dniu 12 czerwca 2000r. W sprawie zmiany treści Paktu Gwarancji Pracowniczych w okresie II etapu restrukturyzacji p.p. PKP z dnia 19.03.1998r. pomiędzy Związkami Zawodowymi a Pracodawcą

Strony ustaliły co następuje:

1. W Pakcie Gwarancji Pracowniczych w okresie II etapu restrukturyzacji p.p. PKP z dnia 19.03.1998r. wprowadza się następującą zmianę:
 - 1) w & 1 ust. 7 otrzymuje brzmienie:
“Pracownikom, z którymi rozwiązano stosunek pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a którzy mają prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje rekompensata pieniężna w wysokości czteromiesięcznego wynagrodzenia, obliczanego jak za urlop wypoczynkowy. Wpłata rekompensaty nastąpi w terminie do 30 dni po rozwiązaniu stosunku pracy”
 2. Pracownicy, z którymi rozwiązano stosunek pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy a którzy nabywają prawo do

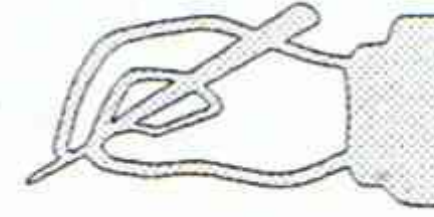
świadczenia przedemerytalnego w trybie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 maja 2000r. Zachowują prawo do świadczeń przejazdowych dla siebie i członków swojej rodziny na zasadach dotyczących emerytów PKP.

3. Pracodawca zobowiązuje kierowników jednostek organizacyjnych do przedstawienia zakładowym organizacjom związkowym, w terminie do 30 czerwca 2000r., projektu zmian zakładowych regulaminów świadczeń socjalnych w celu uprawnienia pracowników, o których mowa w ust. 2, do korzystania z zakładowych funduszy świadczeń socjalnych na zasadach dotyczących emerytów PKP.

4. Zmiana dotycząca zapisu w Pakcie Gwarancji Pracowniczych, o którym mowa w ust. 1 wchodzi w życie z dniem podpisania.

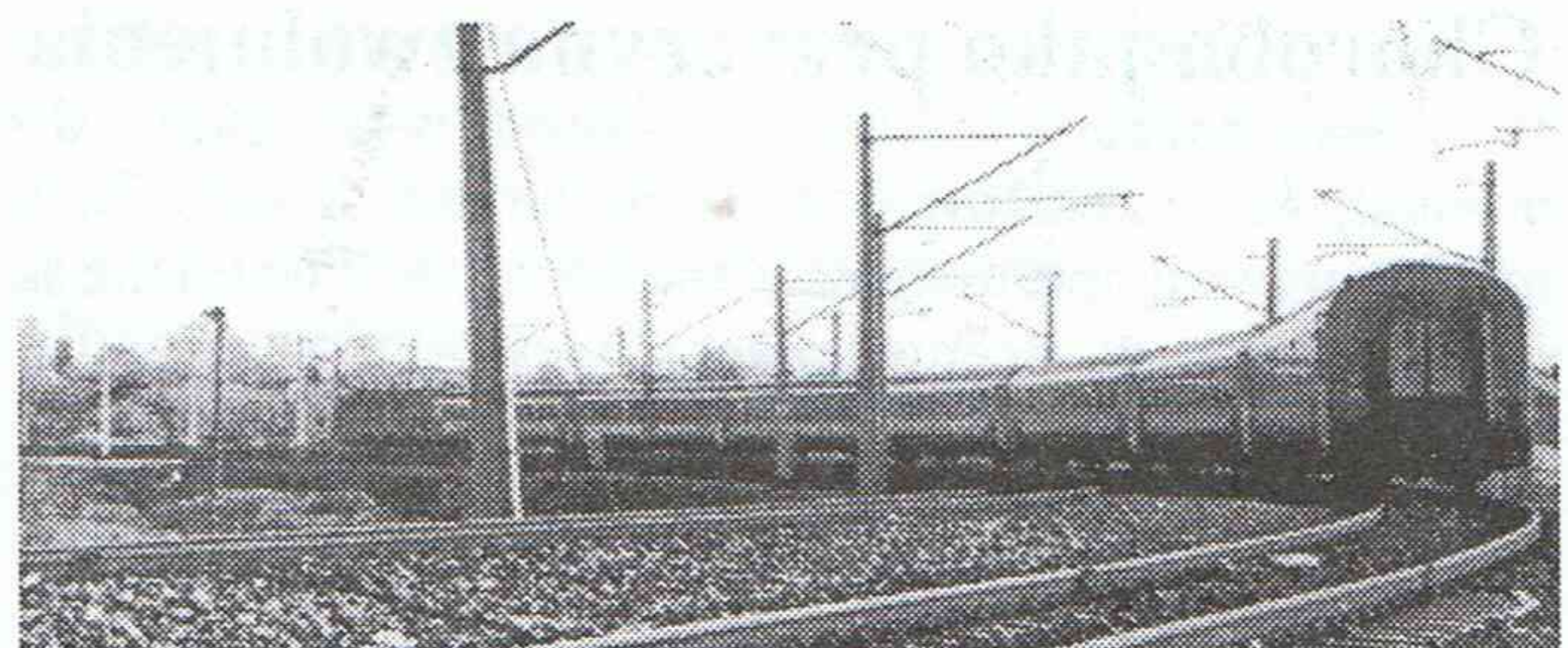
W imieniu pracodawcy:
Członek Zarządu PKP
Krzysztof Mamiński

W imieniu Zw. Zawodowych:
przedstawiciele zw. zaw.
Z ramienia ZZDR PKP
Barbara Komander

Z PRAC ZWIĄZKU

1. Związek wystosował protest do Prezesa Zarządu PKP w sprawie jednostronnej zmiany przez pracodawcę wysokości odpłatności przez pracowników za posiłki regeneracyjno wzmacniające. Żądał przestrzegania wcześniej zawartego Protokołu Ustaleń w tym temacie.
2. Związek wystosował pismo do DG PKP w sprawie objęcia pracowników Kolejowej Medycyny Pracy i Zaopatrzenia Farmaceutycznego postanowieniami PUZP. Związek jest gotowy do podjęcia negocjacji w tym temacie po wejściu w życie uzgodnionego Protokołu Dodatkowego Nr 2 i zakończenia prac nad Protokołem Dodatkowym Nr 3 do PUZP.
3. Związek zaopiniował projekt Tabeli Norm Przydziału Odzieży, Obuwia i Sprzętu Ochron Osobistych opracowany przez Sektor Infrastruktury Kolejowej. Zespół opiniujący projekt wniósł propozycje zmian i poprawek do 24 stanowisk występujących w Zakładach Infrastruktury Kolejowej. Zmiany dotyczyły wyposażenia pracowników w niezbędną odzież i ochrony osobiste.
4. Związek zaopiniował propozycje zmian do PUZP oraz Załącznika Nr 1 i 14, negując część propozycji, które w mniemaniu związku są przedwczesne i bezcelowe.
5. Związek wielokrotnie interweniował w Dyrekcji Sektora Infrastruktury Kolejowej w sprawie łamania prawa i nie przestrzeganie podstawowych zasad współpracy z organizacjami związkowymi przez Dyrektorów Zakładów Infrastruktury Kolejowej.

PARAGRAF

PRAWA CZŁONKÓW ZWIĄZKU

ZZDR PKP przypomina wszystkim członkom, iż zgodnie z Ustawą o rozwiązywaniu sporów zbiorowych /Dz.U.Nr 55 z 1991r. z póź. zmianami/:

Strajk polega na zbiorowym powstrzymaniu się pracowników do wykonywania pracy w celu rozwiązania sporu zbiorowego.

Udział pracownika w strajku zorganizowanym zgodnie z przepisami ustawy nie stanowi naruszenia obowiązków pracowniczych.

W okresie strajku zorganizowanego zgodnie z przepisami ustawy pracownik zachowuje prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego oraz uprawnień ze stosunku pracy, z wyjątkiem prawa do wynagrodzenia. Okres przerwy w wykonywaniu pracy wlicza się do okresu zatrudnienia w zakładzie pracy.

Kto w związku z zajmowanym stanowiskiem lub pełnioną funkcją:

-przeszkadza we wszczęciu lub prowadzeniu w sposób zgodny z prawem sporu zbiorowego,

- nie dopełnia obowiązków określonych w tej ustawie - podlega karze grzywny albo karze ograniczenia wolności

Tej samej karze podlega, ten kto kieruje strajkiem lub inną akcją protestacyjną zorganizowaną wbrew przepisom ustawy.

Natomiast zgodnie z Ustawą o związkach zawodowych (Dz.U. Nr 55 z 1991r z póź. Zmianami):

Kto w związku z zajmowanym stanowiskiem lub pełnioną funkcją:

- utrudnia wykonywanie działalności związkowej prowadzonej zgodnie z przepisami ustawy,

- dyskryminuje pracownika z powodu przynależności do związku zawodowego, - podlega karze grzywny albo karze ograniczenia wolności.

Ponad to należy pamiętać, iż Związek Zawodowy Dyżurnych Ruchu PKP jest legalnie działającym związkiem zawodowym, zarejestrowanym w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie, gdzie zarejestrowany jest również STATUT ZWIĄZKU, w którym również jest zapisane prawo do strajku, prawa i obowiązki członków Związku.

Choroba jako przyczyna zwolnienia

W gospodarce rynkowej pracodawca dąży do pomniejszenia kosztów swojej działalności, czemu służy między innymi optymalizacja zatrudnienia. Zwalniane są osoby, które w ocenie pracodawcy - nie wykonują

należycie swoich obowiązków. Nieobecności usprawiedliwione wynikają z różnych przyczyn, takich jak np.: urlopy, zwolnienia okolicznościowe, choroba pracownika, choroba członka rodziny.

Które z wymienionych przyczyn mogą stanowić przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę. W VIII tezie uchwały pełnego składu Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądy Najwyższego z 27 czerwca 1985r. zostały zawarte następujące stwierdzenia:

- przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę mogą stanowić również okoliczności niezależne od pracownika, jeżeli przemawia za tym uzasadniony interes zakładu pracy.

W uzasadnieniu Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że może to nastąpić np. w razie dezorganizującej pracę w zakładzie częstej lub długotrwałej usprawiedliwionej nieobecności pracownika z przyczyn zdrowotnych lub rodzinnych, w razie odmowy współpracowników zawarcia umowy o współodpowiedzialności materialnej z danym pracownikiem.

Sąd Najwyższy potwierdzał tęzę wygłoszoną w 1985r. w kolejnych orzeczeniach. W wyroku z 3 listopada 1997r. - stwierdził: że w nowych warunkach ustrojowych i społeczno-gospodarczych jest w pełni aktualne i uznane, że długotrwała choroba pracownika może stanowić przyczynę wypowiedzenia mu umowy o pracę.

W wyroku z 29 września 1998r., Sąd Najwyższy stwierdził, że ocena zasadności przyczyn wypowiedzenia umowy o pracę powinna być powiązana z istotą i celem stosunku pracy. Jeżeli w umowie o pracę pracownik zobowiązuje się do świadczenia pracy na rzecz pracodawcy, zaś pracodawca zatrudnia pracownika za wynagrodzeniem, to sprzeczne z celem pracy jest jego trwanie wtedy, gdy pracownik nie może wykonywać przyjętych na siebie obowiązków. Częste lub długotrwałe nieobecności pracownika spowodowane chorobą z reguły nie pozwalają pracodawcy na osiągnięcie celu zamierzonego w umowie o pracę.

Każdemu pracownikowi przysługuje prawo odwołania do Sądu Pracy. Każde wypowiedzenie umowy o pracę może być oceniane przez Sąd Pracy przez pryzmat art. 8 Kodeksu Pracy, nakazującego przestrzegać zasad współżycia społecznego.

NA NASTAWNI

BIULETYN INFORMACYJNY ZWIĄZKU ZAWODOWEGO DYŻURNYCH RUCHU PKP

Barbara Komander - Redaktor odpowiedzialny
Tel/fax kol. Gliwice /844/ 537
Tel. Kom. /O-602/ 153851

Adres Redakcji; Katowice, Al. Roździeńskiego 1

Adres siedziby Związku; Warszawa, ul. Targowa 74
Tel.fax kol. /955/ 33513

Nakład 2480 egz.

Druk; Drukarnia "IMAGE" Gliwice, ul. Tarnogórska 13
Oddano do druku, dn. 18.07.2000r.

Materiałów nie zamówionych nie zwracamy.
Zastrzegamy sobie prawo do skracania i adiustacji.
Anonimów nie drukujemy